

VLD af 4. Januar 2019 Sag BS-10081/2018-VLR (11. afdeling)

A var udsat for en arbejdsulykke i september 2011. I arbejdsskadeanmeldelsen og den første uddybning fra As faglige organisation, blev det beskrevet, at ulykken skete ved at træk i et meget tungt kabel, hvilket medførte et smæld med forstrækning og muskelskade omkring skulder og brystkasse. I marts 2013 blev der ved påvist 2 ikke solidt helede brud på ribben. Der måtte ved vurderingen af ulykkesmekanismen lægges mest vægt på de tidlige beskrivelser af ulykken, og Ankestyrelsen havde derfor med udgangspunkt i Retslægerådets svar løftet bevisbyrden for, at de påviste ribbensbrud med overvejende sandsynlighed ikke var en følge af ulykken. A havde på den baggrund ikke påvist det fornødne sikre grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens vurdering af mén eller erhvervsevnetab.

Sagsnummer: BS-10081/2018-VLR

Domstol: V

Sagsnummer: BS-10081/2018-VLR

Afgørelsesdato: 2019-01-04

(Elisabeth Mejnertz, Henrik Bjørnager Nielsen og Pia Stokvad- Rubenius (kst.)) Ankestyrelsen (Kammeradvokaten v/advokat Aleksander Lind) mod A (advokat Jens Bech)

Vestre Landsret

Retten i Hjørring dom af 23. februar 2018 sag BS- 150/2015-HJO

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren, V har krav på godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne som følge af arbejdsulykken, som han var udsat for den 29. september 2011.

V har under sagen, der er anlagt den 11. maj 2015, nedlagt endelig påstand om, at sagsøgte, Ankestyrelsen, tilpligtes at anerkende, at V skade med ribbensbrud mellem ribben 7-8 er en følge af arbejdsskaden den 29. september 2011, og at sagen skal hjemvises med henblik på udmåling.

Ankestyrelsen har nedlagt påstand om frifindelse.

V er meddelt fri proces til sagen.

Oplysningerne i sagen

Arbejdsskadestyrelsen traf den 4. februar 2013 afgørelse om, at ulykken som V var udsat for den 29. september 2011, i forbindelse med at han som led i sit arbejde var ved at lægge elkabler ned i jorden, kunne anerkendes som en arbejdsskade. Det blev samtidig bestemt, at V ikke var berettiget til mén godtgørelse og erhvervsevnetabsstatning.

Under sagens oplysninger i afgørelsen blev det anført:

“

I anmeldelsen står, at du er ansat som kabellægger hos ENTREPRENØR V APS.

Den 29. september 2011 skulle du trække i et meget tungt kabel. Da du trak i kablet mærkede du et smæld ved venstre ribbenscurvatur. Du var til egen læge samme dag som skaden skete, og ved undersøgelsen hos egen læge havde du ømhed og smerter ved inspiration og hoste.

Du er til lægen den 5. marts 2012, hvor der stadig er smerter ved venstre ribbenscurvatur specielt ved visse bevægelser, ved foroverbøjning, ved hosten og nysen. Du har fået dine venstresidige ribben røntgenundersøgt, der ikke viste brud på ribbenene og øvrige forhold var i orden.

Egen læge har vurderet, at der har været tale om en fibersprængning.

Egen læge forventer ikke varige følger efter skaden.

Du har været sygemeldt i perioden fra den 29. september 2011 til den 8. januar 2012 og fra den 19. april 2012 og fremover. I den mellemliggende periode har du modtaget arbejdsløshedsunderstøttelse.

Du modtager fortsat sygedagpenge.

”

Under begrundelsen for anerkendelsen af ulykken som en arbejdsskade blev det anført:

“

Du har under dit arbejde som kabellægger været udsat for en ulykke eller påvirkning inden for 5 dage. Vi vurderer, at skaden i form af fibersprængning omkring ribben i venstre side er forårsaget af, at du trak i et tungt kabel.

”

Ankestyrelsen tiltrådte Arbejdsskadestyrelsens afgørelse ved afgørelse af 15. juli 2014.

I afgørelsen blev der i begrundelsen for henholdsvis varigt mén og erhvervsevnetab bl.a. anført:

“

Vi vurderer, at du ikke har følger efter arbejdsskaden, der svarer til et varigt mén på mindst 5 procent. Vi har derfor fastsat dit varige mén skønsmæssigt til mindre end 5 procent.

Vi har lagt vægt på dine oplysninger om, at du har gener i form af belastningsrelaterede smerter og ømhed i venstre side af brystkassen.

Du har ifølge de lægelige oplysninger ømhed i venstre side af brystkassen samt en mindre øm fortykkelse.

Vi vurderer, at det konstaterede brud med overvejende sandsynlighed ikke er opstået i forbindelse med den beskrevne hændelse. Vi har lagt vægt på, at det ikke er sandsynligt, at et træk i et kabel kan medføre brud på 2 ribben, hos en ellers rask person. Det kræver en direkte påvirkning af brystkassen og ikke en indirekte påvirkning.

Følgerne efter den anerkendte arbejdsskade, vurderer vi, er på mindre end 5 procent.

Oplysningerne fremgår særligt af din egen læges journal, lægeerklæring 1 og røntgen af 4. marts 2013 fra sygehus Vendsyssel.

...

Vi vurderer, at arbejdsskaden ikke har nedsat din erhvervsevne med 15 procent eller derover. Vi vurderer også, at der er andre årsager til din sygdom end arbejdsskadens følger.

Vi har lagt vægt på, at arbejdsskaden har givet beskedne gener, som ikke er hindrende for, at du kan fortsættes i dit hidtidige arbejde.

Vi finder, at det konstaterede brud svarende til ribben nummer 7 og 8 i venstre side af brystkassen med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskadens følger.

Oplysningerne fremgår særligt af din egen læges journal. lægeerklæring 1 og røntgen af 4. marts 2013 fra sygehus Vendsyssel.

”

P anmeldte den 7. oktober 2011 ulykken på vegne af arbejdsgiveren overfor Arbejdsskadestyrelsen. I anmeldelsen anførte han bl.a., at V ved ulykken havde fået forstuvninger og forstrækninger i brystregionen, og at han som en følge heraf ville være uarbejdsdygtig i 4-6 dage.

Socialrådgiver D fra 3F Skagerak indsendte den 25. januar 2012 ligeledes en anmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen, da der ikke var sket noget som følge af den første anmeldelse. I anmeldelsen anførte D bl.a., at V havde været ved at trække i et tungt kabel, mens han bøjede sig ned i et hul, hvorved han fik ”et smæld i skuldre, arm og bryst så en muskel blev rykket løs bag ved brystkassen”.

I forbindelse med Arbejdsskadestyrelsens behandling af sagen blev der indhentet en lægeerklæring fra V egen læge, ligesom han selv besvarede et spørgeskema fra styrelsen. Lægen skrev bl.a., at V havde smerter ved venstre ribbenscurvatur, ligesom der var en øm frembuling på stedet. Han anførte endvidere, at der ikke var tidligere sygdomme eller andet, der havde haft indflydelse på V tilstand, ligesom V ikke for tiden kunne arbejde som kabellægger, men at der forventedes ”fuld remission med tiden”. V skrev i sin besvarelse af styrelsens spørgsmål, at han selv forventede varige mén.

V advokat anmodede efter Ankestyrelsens afgørelse om aktindsigt i lægekonsulentens udtalelse i sagen.

Det fremgår af lægekonsulent, speciallæge i ortopædkirurgi Leif Berner Hansens udtalelse af 12. juni 2014 bl.a.:

“

CT-skanning af brystkassen den 11. marts 2013 viste følger efter et brud svarende til ribben nr. 7 & 8 i venstre side af brystkassen. Bruddene formentlig ikke solidt helet.

”

Ved besvarelsen af spørgsmålet om Leif Berner Hansen vurderede, at hændelsen den 29. september 2011 var årsagen til V aktuelle gener, eller at de med overvejende sandsynlighed skyldes noget andet, fremgår det:

“

Nej, det er ikke sandsynligt at træk i et kabel kan medføre brud på 2 ribben hos en i øvrigt rask person, det kræver en direkte påvirkning af brystkassen og ikke en indirekte påvirkning.

”

V advokat anmodede den 24. september 2014 Ankestyrelsens om genoptagelse af afgørelsen.

Ved brev af 10. oktober 2014 afviste Ankestyrelsen at genoptage afgørelsen. Det blev i brevet anført bl.a.:

“

I skriver, at der efter jeres opfattelse mangler en ortopædisk speciallægeundersøgelse, således at der sker en klar udredning af tilskadekomnes skader. I henviser til, at der ved undersøgelse den 4. marts 2013 blev konkluderet, at der var frakturer, og at Ankestyrelsens lægekonsulent har set bort fra dette, idet lægekonsulenten ikke finder, at bruddet kan hidrøre fra arbejdsskaden den 29. september 2011.

I anfører også, at der intet er oplyst omkring forudbestående forhold, og at lægekonsulenten heller ikke har vurderet det samlede varige mén eller opdelt det i, hvad der menes at kunne henføres til frakturere, og hvad der kan henføres til arbejdsskaden.

I anmoder om, at der sker indhentelse af en speciallægeerklæring frem for en udtalelse fra lægekonsulenten, som ikke har set skadelidte; dette også henset til, at der ikke kan henføres andre traumer/påvirkninger af skadelidtes brystkasse.

Ved afgørelsen gav vi afslag på varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne. Vi vurderede, at det konstaterede brud med overvejende sandsynlighed ikke var opstået i forbindelse med den beskrevne hændelse. Vi lagde vægt på, at det ikke var sandsynliggjort, at et træk i et kabel kunne medføre brud på 2 ribben hos en ellers rask person, idet det ville kræve en direkte påvirkning af brystkassen og ikke en indirekte påvirkning.

Det er korrekt, at vi som altovervejende hovedregel vil angive det samlede mén for alle gener, for vi foretager et eventuelt fradrag for konkurrerende/forudbestående forhold. Undtagelsen til dette er dog i de tilfælde, hvor følgerne af arbejdsskaden er så beskedne, at de ikke kan begrunde henholdsvis et varigt mén på mindst 5 procent eller et tab af erhvervsevne på mindst 15 procent, samt i de tilfælde, hvor de øvrige, forudbestående/konkurrerende, gener er så omfattende, at de kan forklare ménet/tab af erhvervsevne.

Vi begrundede vores afgørelse med, at hændelsens karakter ud fra en lægefaglig betragtning ikke var egnet til at medføre brud på 2 ribben, og der således ikke var tale om den fornødne årsagssammenhæng mellem arbejdsskaden og de omhandlede brud. Følgerne efter arbejdsskaden var så beskedne, at de ikke udgjorde varigt mén på 5 procent eller havde nedsat tilskadekomnes erhvervsevne med mindst 15 procent. Vi fastsatte derfor af denne grund ikke et samlet varigt/tab af erhvervsevne eller begrundede et efterfølgende fradrag.

Vi vurderer fortsat, at sagen var tilstrækkeligt oplyst, da vi traf afgørelse i sagen, og vi finder derfor ikke, at der efter vores afgørelse skal indhentes en ortopædisk speciallægeerklæring til yderligere udredning af tilskadekomnes gener.

”

Efter at være blevet henvist af egen læge blev V 27. oktober 2014 indlagt til operation på Aalborg Sygehus på Hjerter-Lungekirurgisk Ambulatorium. Af journalen fra den 18. september 2014 og til den 28. oktober 2014, fremgår det af udskrivelsesnotatet af 28. oktober 2014 lavet af overlæge Søren Thomsen bl.a.:

“

Man har diskuteret en ortopædkirurgisk speciallægeerklæring, men det synes jeg ikke er relevant, idet advokatfirmaet i virkeligheden burde anmode om en thoraxkirurgisk speciallægevurdering, idet costafaktur jo hører under os.

”

Den 14. november 2014 anmodede V advokat på ny Ankestyrelsen om genoptagelse under henvisning til journalen fra Aalborg Sygehus. Det fremgår af brevet bl.a.:

“

Særligt henviser jeg til journaltilførslen af 28. oktober 2014, hvor min klient har drøftet spørgsmålet om årsagssammenhæng med den behandlende læge, der foreslår en thoraxkirurgisk speciallægeerklæring for på denne måde at beskrive min klient.

”

Den 24. november 2014 afviste Ankestyrelsen igen at genoptage afgørelsen. I brevet er det anført bl.a.:

“

I skriver, at I endnu engang må anmode om genoptagelse af sagen, I den forbindelse vedlægger I kopi af de seneste journalnotater vedrørende skadelidtes arbejdsskade. I henviser til journalnotaterne fra den 18. september til den 28. oktober 2014. I henviser særligt til journalnotatet af 28. oktober 2014, hvor skadelidte har drøftet spørgsmålet om årsagssammenhæng med den behandlende læge. Denne foreslår en thoraxkirurgisk speciallægeerklæring for på denne måde at beskrive skadelidtes gener.

I vedlægger endvidere udskrift fra Hjerter-Lungekirurgisk Afdeling, Aalborg Universitets hospital, hvoraf fremgår, at det er denne afdeling, der varetager behandling af brystkasse/brystvæg.

Ved afgørelsen gav vi afslag på varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne. Vi vurderede, at det konstaterede brud med overvejede sandsynlighed ikke var opstået i forbindelse med den beskrevne hændelse. Vi lagde vægt på, at det ikke var sandsynliggjort, at træk i et kabel kunne medføre brud på 2 ribben hos en ellers rask person, idet det ville kræve en direkte påvirkning af brystkassen og ikke en indirekte påvirkning.

Vi har senest den 10. oktober 2014 givet afslag på genoptagelse af vores tidligere afgørelse. Vi fastholder dette.

Vi vurderer fortsat, at sagen var tilstrækkeligt oplyst på tidspunktet for vores afgørelse i september 2013, og at vi ud fra oplysningerne var i stand til at vurdere, om der ud fra en lægefaglig betragtning bestod en årsagssammenhæng mellem arbejdsskaden og bruddet på 2 ribben. En ny speciallægeerklæring vil ikke ændre på vores vurdering af beviset for denne årsagssammenhæng.

”

Efter afslaget udtog V stævning i sagen.

Der er i forbindelse med sagens forberedelse sket forelæggelse og genforelæggelse for Retslægerådet.

Retslægerådet har den 21. oktober 2016 besvaret parternes spørgsmål således:

“

Spørgsmål 1:

Det bedes beskrevet, hvilke gener V har ved venstre side af 6-8 ribensspids/brystryggen?

30.03.16 ambulatorisk undersøgelse på Aalborg Hjerte-Lungekirurgisk ambulatorium; recidiv af smerter efter pseudoartroseoperation stikkende brændende konstante smerter forværres ved bestemte bevægelser. Hindrer nattesøvn.

Spørgsmål 2:

Retslægerådet bedes oplyse, om der i sagens lægelige akter er dokumentation for, at sagsøger havde gener i venstre side af brystet forud for arbejdsulykken den 29. september 2011?

Nej, der er ikke beskrevet forudbestående gener i de lægelige akter.

Spørgsmål 3:

Ved bekræftende besvarelse af spørgsmål 2 bedes det oplyst, hvordan det har givet sig udslag/er konstateret?

Bortfalder.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Retslægerådet anledning til bemærkninger?

Nej.

Spørgsmål A:

Retslægerådet bedes oplyse, om sagsøgers gener i venstre side af brystet i form af daglige og konstante smerter ved forskellige stillingsbevægelser og smerte i liggende stilling (bilag 15, s. 1), skyldes:

a) Brud på ribben nummer 7 og 8 i venstre side af brystkassen, som blev konstateret ved CT-skanning den 4. marts 2013 (bilag 7, s. 3).

b) En fibersprængning omkring ribben i venstre side, som blev påført sagsøger i forbindelse med arbejdsulykken den 29. september 2011.

c) Andre forhold.

d) En kombination af a) - c).

Retslægerådet bedes begrunde svaret. Såfremt der er usikkerhed om vurderingen, bedes rådet beskrive denne usikkerhed (gerne med statistisk angivelse) og endvidere angive, hvad der taler for henholdsvis imod

årsagssammenhæng.

Sagsøgers gener må antages at være forårsaget af bruddene på ribbenene og behandlingen af den falske leddannelse.

Spørgsmål B:

Såfremt Retslægerådet vurderer, at sagsøgers gener i form af dagligt og konstante smerter ved forskellige stillingsbevægelser og smerte i liggende stilling (bilag 15, s. 1) med overvejende sandsynlighed skyldes brud på ribben nummer 7 og 8 i venstre side brystkassen, bedes Retslægerådet oplyse, om sagsøgers brud skyldes:

a) Arbejdsulykken den 29. september 2011.

b) Andre forhold.

c) en kombination af a) - b).

Retslægerådet bedes begrunde svaret. Såfremt der er usikkerhed om vurderingen, bedes rådet beskrive denne usikkerhed (gerne med statistisk angivelse) og endvidere angive, hvad der taler for henholdsvis imod årsagssammenhæng.

Brud på ribben kan forekomme som følge af indirekte traume, som svært hosteanfald eller vrid af brystkassen ved patienter med svækket knoglestruktur (osteoporose). Ved normal knoglestruktur skal der en betydelig større kraft til for at et ribben brækker, og her vil en simpel overbelastning, som beskrevet ved træk i kabel, ikke føre til ribbensbrud.

Der er intet i de lægelige akter, der giver mistanke om, at sagsøger lider af osteoporose. Sagsøger har gennemgået flere knogleoperationer herunder indsættelse af kunstigt hoftelid uden anvendelse af knoglecement og uden kliniske tegn til påvirket knoglestyrke eller komplikationer med manglende heling. Han er ikke ifølge de lægelige akter i behandling med medicin, der kan nedsætte knoglestyrken.

Retslægerådet finder det på den baggrund ikke sandsynlig (mindre end 5 %), at ribbensbruddet er opstået ved den beskrevne overbelastning. Man må derfor mistænke et tidligere traume som årsag, idet en eventuel pseudoartrosedannelse kan have været symptomfri indtil den beskrevne overbelastningsskade, men efter denne har givet de beskrevne gener.

”

Den 14. juli 2017 besvarede Retslægerådet parternes supplerende spørgsmål således:

“

Spørgsmål 5:

Der henvises til sagens bilag 18. egen læges journal, hvoraf det fremgår sidste side, lægevagtens epikrise af 29. september 2011: Sm i ve side af thorax efter at have rykket i kabel. Bange for costafraktur.”

Journaltilførsel senere samme dag “Obj. Lidt hævelse over ve costacurvatur. Øm sv.t. costal-spids 6-7 sv.t. brusken. Der kan godt være læsion af denne.”

Retslægerådet henvises til billeder af kabel, bilag 26, hvoraf fremgår, at kablet har en diameter på 4 cm og en vægt på 870 gram for 43 cm, hvilket bilag fremlægges for at give Retslægerådet et indtryk af størrelsen og vægten af

kablet.

Retslægerådet bedes herefter oplyse, om oplysningerne om størrelsen og vægten af kablet medfører en anden besvarelse af spørgsmål B?, og i givet fald hvilken?

Oplysningerne giver ikke anledning til ændring af besvarelsen af spørgsmål B.

Spørgsmål 6:

Retslægerådet bedes oplyse, om en sammenknibning/sammenbojning i kroppen udlost ved en smertetilstand, hvor kroppen bøjes så brudstedet rammer mod enden af et kabel magen til det kabel, som fremgår af bilag 26. med overvejende sandsynlighed (<50%) kan medføre et ribbensbrud, svarende til det, der er konstateret ved CT-skanning den 4. marts 2013, bilag 7, side 3.

Som Retslægerådet forstår spørgsmålet, beskrives der en situation med direkte traume, hvor et metalkabel stødes ind mod brystkassen. Dette vil jævnfør besvarelsen af spørgsmål B kunne medføre ribbensbrud, hvis dette traume er med tilstrækkelig styrke. Retslægerådet er ikke i stand til ud fra beskrivelse at afgøre, om dette er tilfældet.

”

Der har i forbindelse med hovedforhandlingen været forevist et kabel svarende til kablet, som V arbejdede med, da han kom til skade.

Forklaringer

V har forklaret, at han er uddannet maskinarbejder. Han arbejdede indtil ulykken som kabelnedlægger hos entreprenørvirksomheden V der er specialist i denne type arbejde. Han havde været ansat siden 2004. Den pågældende dag arbejdede han sammen med O med at lægge kabler for ENV, der skulle have udskiftet deres lavspændingskabler. De arbejdede i krydset ved og i Hjørring, hvor der skulle føres et kabel under vejen. Der var et hul på hver side af og imellem disse var der lavet en underboring ca. 70 cm under vejen, som efterfølgende var blevet foret med et plasticrør, hvor de skulle føre kablet igennem. Hvert af hullerne var ca. 1x1 m i bredden og ca. 1,2 m i dybden. Efter at kablet var ført igennem røret, skulle han trække det sidste stykke hen til et elskab, hvor det skulle monteres. Han stod med et ben på hver side af hullet og bukkede sig ned for at trække i enden af kablet. Han kunne se, at kablet var bugtet, da det stak op af hullet på den anden side af vejen, ligesom det vendte væk fra ham nede i hullet, hvorfra han skulle trække det, hvilket skyldes at underboringen var skæv. Han har udført arbejdet så mange gange før, men idet han trak i enden af kablet, gav det sig. Han hørte et ordentligt smæld, hvorefter det sortnede for hans øjne, og han mærkede efterfølgende en brændende fornemmelse i brystet. Han satte sig ned på kanten af hullet, og C, der er opmåler for ENV, og som arbejdede lige ved siden af, kom hen og spurgte, om der var sket noget med ham. C, der arbejdede på den anden side af vejen, kom efterfølgende hen til ham. O troede først, at det var noget med hjertet og kortte ham derfor straks hen til lægen. Efter at have været hos lægen samme formiddag tog han hjem, da han ikke kunne arbejde mere den dag. Han var ved vagtlægen igen samme aften. Han troede først, at det var en forstrækning. Han var sygemeldt indtil den 8. januar 2012. Det har ikke været muligt for ham at arbejde siden uheldet. Han har været i jobtræning efter uheldet, men uden resultat, og han modtager nu bistandshjælp. Han er efterfølgende blevet opereret, uden at det har afhjulpet generne og hans smerter. Han har en udposning på brystet ved de skadede ribben, og han har konstante smerter, når han bukker sig ned, og når han vender sig i sengen under søvn. Uheldet blev efterfølgende anmeldt som en arbejdsulykke. Den første anmeldelse blev indleveret af virksomheden, men da der ikke skete noget i den anledning, indgav fagforeningen efterfølgende en ny anmeldelse. Det var en medarbejder hos fagforeningen, der lavede anmeldelsen. Han tænkte ikke nærmere over beskrivelsen af uheldet, men han har efterfølgende tænkt, at det mest sandsynlige er, at han blev ramt af kablet snarere end, at han forstrakte noget. Han havde ikke smerter før uheldet, og nu har han konstante smerter.

O har forklaret, at han arbejder som maskinfører hos Entreprenør V, hvor han har været ansat gennem snart 30 år. Virksomheden beskæftiger sig bl.a. med at grave kabler ned for forskellige kunder. Den pågældende dag arbejdede han sammen med V, hvor de lagde kabler ned for ENV i krydset ved og i Hjørring. Han gravede render med sin minigraver, og V lagde efterfølgende kablerne ned. En del af arbejdet bestod i at trække et kabel under vejen, og efterfølgende fæstne det i et elskab. Han havde gravet 2 huller på hver side af vejen, og en kollega havde lavet underboringen, som kablet skulle trækkes igennem. Hullerne var ca. en halv meter i bredden og halvanden meter i længden. V stod ved det ene hul og skulle trække kablet 4-5 m hen til skabet. Han så ikke V hvide i kablet, og han hørte ikke noget smæld, men han så efterfølgende, at V tog sig til brystet og klagede over smerter. De stoppede arbejdet, og han kørte V hjem eller til lægen. Han husker det ikke nærmere i dag. V klagede under hele forløbet over smerter i brystet. De har nu ændret procedure ved lægning af kabler, således at der altid bliver monteret en strømpe og et reb på enden af kablerne, der herefter trækkes af en maskine.

C har forklaret, at hun er ansat hos Nord Energi, som er det tidligere ENV. Hun er uddannet teknisk assistent og arbejder med at kortlægge selskabets kabler. Det sker typisk ved, at entreprenøren, der lægger kablerne, underretter energiselskabet om, at de er ved at udføre eller har udført et arbejde, der skal måles op. Hun husker, at O den pågældende dag ringede og sagde, at der skulle måles noget arbejde op, som han var ved at udføre ude på Hun kom til stedet omkring middagstid, hvor arbejdet med at lægge kablerne var udført. V sad på den side af vejen, der er modsat elskabet, på kanten af et hul, som var gravet i forbindelse med arbejdets udførelse. O arbejdede på den anden side af vejen. Hun talte med V, der havde ondt og sad og sundede sig. Han sagde, at han havde ondt i ryggen, eller så var det lænden. Hun husker ikke, at han klagede over bryst smerter. Hun gjorde ikke noget i forhold til V, da de var ved at afslutte deres arbejde. Hun så ikke Vs uheld. V sad stadig og sundede sig, da hun kørte fra stedet.

Lægekonsulent Jørgen Friis har forklaret, at han har arbejdet som speciallæge i ortopædkirurgi i de seneste 20 år. Han har siden 2005 været lægekonsulent hos Ankestyrelsen. Lægekonsulenterne får i forbindelse med sagernes forelæggelse for Ankestyrelsen vedrørende de enkelte skadelidte tilsendt spørgsmål, som besvares på skriftligt grundlag, og ud fra de oplysninger der er i sagen. Lægekonsulenten har ikke nødvendigvis adgang til alle lægelige oplysninger vedrørende en person i en sag, hvor der afgives en besvarelse. Lægekonsulent Leif Berner Hansen er ikke længere ansat i Ankestyrelsen, og det er derfor, at vidnet afgav en supplerende udtalelse. I forhold til Vs uheld så er det ikke ud fra beskrivelsen af omstændighederne ved uheldet sandsynligt, at han pådrog sig et ribbensbrud i den forbindelse. Det kræver således et direkte traume med en styrke svarende til et fald, medmindre der var tale om en person med svage knogler. Efter det oplyste om V er der ikke noget taler for, at han har haft svage knogler på tidspunktet for uheldet, og at bruddet således kan være opstået ved, at han trak i kablet, altså ved egen kraft. Det er ikke ud fra sagens oplysninger til at sige, hvornår V ribbensbrud opstod. Ved uheldet var der strakssymptomer. Han ser det ikke som en fejl, at der ikke blev indhentet en udtalelse fra en thoraxkirurg i forbindelse med sagens behandling, tværtimod må en ortopædkirurg anses for at have større indsigt i behandlingen af akut opståede skader.

Parternes synspunkter

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse med det i påstandsdokumenterne anførte.

Sagsøgeren har gjort gældende:

Såvel Arbejdsskadestyrelsen som Ankestyrelsen har anerkendt, at sagsøgeren den 29. september 2011 var udsat for en arbejdsulykke, idet han den 29. september 2011 skulle trække et meget tungt kabel, jfr. billede af dette, bilag 26, og ved dette træk mærkede et smæld ved venstre ribbenskurvatur.

Ved besøg ved skadestuen samme dag, som skaden skete, og ved undersøgelse, blev det lagt til grund, at sagsøgeren havde ømhed og smerter ved inspiration og hoste.

Af Retslægerådets besvarelse af 21. oktober 2016 fremgår det af besvarelse på spørgsmål 2, at der ikke er beskrevet forudbestående gener i de lægelige akter forud for skadedatoen den 29. september 2011.

Af egen læges journal, bilag 25, side 47, fremgår af lægevagtepike af 29. september 2011 kl. 18.31 et konsultationsnotat, hvoraf ses *"Se tidl Obj lidt hævelse over ve costacurvatur. ... Der kan godt være læsion af denne."*, og af visitationsnotat fremgår samme dag kl. 18.25 *"Sm i ve side af thorax efter at have rykket i kabel. Bange for costafaktur"*.

Der er således tale om strakssymptomer, hvor sagsøgeren kontaktede vagtlægen på skadesdagen efter at have rykket i kablet.

Retslægerrådet har i besvarelsen af spørgsmål B i sin erklæring af 21. oktober 2016 oplyst, at der ved normal knoglestruktur skal betydelig større kraft til for, at et ribben brækker, og *"her vil en simpel overbelastning, som er beskrevet ved træk i et kabel, ikke fore til ribbensbrud."*

På ovenstående baggrund vurderer Retslægerrådet, at det ikke var sandsynligt (mindre end 5%), at ribbensbruddet er opstået ved den beskrevne overbelastning. Man må derfor mistænke et tidligere traume som årsag.

Af egen læges journal, bilag 25, side 28, fremgår det fra journaltilførsel fra egen læge, at *"Pt. er ikke set tidl. Med noget lign., og pt. har ikke været arbejdsdygtig siden."*

Af samme journal fremgår på side 37, nederst, fra Hjerte-Lungekirurgisk Konferencenotat af 19.12.2013 fra Aalborg Universitetshospital, følgende: *"CT-skanningen er lavet med grove snit og umiddelbart kunne det sagtens ligne følger efter en fraktur."*

Det gøres således gældende, at der ikke er oplysning overhovedet om forudbestående gener forud for arbejdsskaden den 29. september 2011, men derimod oplysninger om fraktur.

Retslægerrådet har i sin erklæring af 14. juli 2017 besvaret, at overvejelse af dels kablets størrelse og tykkelse/volume og spørgsmål om læsion ikke giver anledning til ændring af besvarelsen af spørgsmål B i udtalelsen af 21. oktober 2016.

Retslægerrådet har på baggrund af spørgsmål 6 oplyst, at et direkte traume, hvor et metalkabel stødes ind mod brystkassen, vil kunne medføre ribbensbrud, hvis traumet er med tilstrækkelig styrke.

Retslægerrådet oplyste, at rådet ikke er i stand til ud fra beskrivelsen at afgøre, om der er tale om et direkte traume.

Sagsøgeren selv gør gældende, at han den pågældende dag blev udsat for et direkte traume, der straks har medført et brud, og sagsøgeren opsøgte samme dag læge direkte og har siden haft vedvarende gener fra brudstedet.

Sagsøgeren gør således gældende, at der fandt et brud sted efter et traume på skadesdagen den 29. september 2011, hvorfor det gøres gældende, at der var tale om en arbejdsskade medførende varigt mén og erhvervsevnetab.

I selve anmeldelsen af arbejdsskaden (bilag 1, side 2) fremgår som beskrivelse af forløb: *"Verner skulle trække et kabel ud, da det sagde smæld i brystkassen."*

Det gøres gældende, at dette indeholder muligheden for et direkte traume.

I arbejdsgivers/anmelders oplysning om skaden og dens følger (bilag 1, side 1) er under skadens art oplyst: *"Forstuvninger og forstrækninger"*.

Dette kan have medført, at sagen under hele forløbet har medført en forståelse af, at der er tale om en forstuvning forstrækning og ikke et direkte traume.

Det gøres gældende, at anmelderen ikke har faglig kompetence til at rubricere skaden til en forstrækning frem for et direkte traume.

Dette må ske ud fra en bevisførelse af samtlige oplysninger i sagen, idet Retslægerådet ikke kan afgøre, hvorvidt der har været et traume eller ej, men blot konstaterer, at sagsøgerens gener må kunne henføres til et traume.

Det er ubestridt, at sagsøgeren har gener fra brystkassen, der hidrører fra forandringer fortil medialt i brystet i del af costa 7 og i mindre omfang costa 8, og som ligner ikke-opelede bruske frakturer.

Sagsøgeren har strakssymptomer, og bliver straks sygemeldt, og efter nogle måneder konstateres der ved yderligere undersøgelse, nemlig ved røntgenundersøgelse 4. marts 2013, ikke-opelede bruske frakturer.

Det følger af Arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2, at et påvist varigt mén og erhvervsevnetab skal anses for at være en følge af arbejdsskaden, med mindre overvejende sandsynlighed taler herimod.

Efter de oplysninger, der foreligger til sagen, og de dokumenterede gener, som sagsøgeren har ved sin brystkasse - altså nøjagtige på traumestedet og ved arbejdsulykken - er der ikke fremkommet oplysninger, der i tilstrækkelig grad dokumenterer, at sagsøgerens gener i form af varigt mén med overvejende sandsynlighed kan henføres til andre forhold.

I den forbindelse gøres det gældende, at lægekonsulenten, der har udtalt sig i sagen, jfr. sagens bilag 9, ikke har foretaget undersøgelse af sagsøgeren. Udtalelsen baserer sig således alene på baggrund af generelle oplysninger og antagelser fra denne læge.

Udover at udtalelsen, jfr. bilag 9, er sket på baggrund af generelle oplysninger og antagelser, gøres det ligeledes gældende, at den er foretaget af en forkert fagperson, idet den er foretaget af en ortopædkirurg. Udtalelsen bør ske fra en sagkyndig læge, der udtaler sig indenfor sit speciale i thoraxkirurgi, jfr. det fremlagte bilag 14.

De gener, som sagsøgeren har efter arbejdsskaden og eftervirkninger heraf, må derfor i det hele henføres til arbejdsskaden den 29. september 2011, idet der ikke er andre oplyste årsager.

Efter en samlet vurdering af sagen, herunder de skriftlige bilag og parts- og vidneforklaringerne, gøres det således gældende, at det ikke kan anses for godtgjort, at det må anses for overvejende sandsynligt, at en del af sagsøgerens mén skyldes andre forhold end arbejdsulykken.

Det gøres på baggrund af ovenstående gældende, at retten ikke kan udelukke, at der er sket et direkte traume, uagtet at dette først er præciseret under sagen.

Det gøres derfor gældende, at der skal gives sagsøgeren medhold i første led af påstanden, idet det gøres gældende, at méngraden bør fastsættes til 8%, jfr. méntabellens pkt. C.1.1., bilag 16: "*Følger efter brud på et eller flere ribben med daglige smerter, uden nedsat lungefunktion - 5-8%.*"

Der bør fastsættes 8%, idet sagsøgeren har daglige smerter fortil over venstre ribbenskurvatur. Der henvises til sagens bilag 12, forundersøgelse af 18. december 2013 på Aalborg Sygehus samt sagens bilag 15, egen læges generelle helbredsattest af 24. april 2013, hvoraf fremgår, at sagsøgeren har fortsatte daglige og konstante smerter ved forskellige stillingsbevægelser og smerte i liggende stilling med synlig deformitet over venstre side, nedre bryst. Smerterne beskrives som stikkende, prikken, og sagsøgeren føler, at ribbenene gnider mod hinanden.

Hvis der gives medhold i første led af påstanden, bør der ligeledes gives medhold i andet led, således at sagen hjemvises til udmåling af eventuelt erhvervsevnetabsersatning, idet sagsøgtes ikke har foretaget nogen vurdering heraf, allerede fordi, sagsøgte har anset sagsøgerens mén for så beskedent, at ménet har været anset for under 5%.

Sagsøgte har gjort gældende:

Retsgrundlaget

I henhold til [arbejdsskadesikringslovens § 17, stk. 1](#) ydes der erstatning, hvis arbejdsskaden har medført et erhvervsevnetab. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 procent.

I henhold til samme lovs § 18, stk. 1, ydes der tillige godtgørelse, hvis arbejdsskaden har medført et varigt mén. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis méngraden fastsættes til mindre end 5 procent.

Erstatning og godtgørelse efter §§ 17 og 18 fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Erstatning og godtgørelse kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, såfremt skadelidtes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Efter § 12, stk. 2, skal et påvist varigt mén eller et påvist erhvervsevnetab dog anses for en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod.

Det påhviler således Ankestyrelsen at godtgøre, at der er grundlag for at nedsætte godtgørelsen eller erstatningen.

Løfter Ankestyrelsen denne bevisbyrde, påhviler det V at godtgøre, at der er det fornødne sikre grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens udmåling af arbejdsskadens følger, jf. eksempelvis [U.2010.204H](#).

Den konkrete afgørelse

Til støtte for frifindespåstanden gøres det gældende, at V ikke har tilvejebragt et grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens afgørelse af 15. juli 2014 (bilag 8).

Ankestyrelsen har alene vurderet et varigt mén og et erhvervsevnetab, for så vidt angår Vs belastningsrelaterede smerter og ømhed i venstre side af brystkassen samt en mindre om fortykkelse. Ankestyrelsen vurderede, at generne, som er en følge af arbejdsskaden den 29. september 2011 i form af fibersprængning omkring ribben i venstre side, er så beskedne, at de ikke kan begrunde henholdsvis et varigt mén på mindst 5 procent eller et tab af erhvervsevne på mindst 15 procent.

For så vidt angår det konstaterede brud på ribben nummer 7 og 8 i venstre side af brystkassen og generne som følge heraf i form af gener i venstre side af brystet i form af daglige og konstante smerter ved forskellige stillingsbevægelser og smerte i liggende stilling, har Ankestyrelsen ikke taget stilling til den nærmere procentvise fastsættelse af det eventuelle varige mén og erhvervsevnetab, da Ankestyrelsen, jf. nærmere nedenfor, har fundet, at det konstaterede brud med overvejende sandsynlighed skyldes andet end arbejdsskaden.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det ikke er sandsynligt, at et træk i et kabel, således som hændelsen er beskrevet i skadeanmeldelsen og i de tidstro journalnotater (bilag 1 og 25), kan medføre brud på to ribben hos en ellers rask person, idet dette kræver en direkte påvirkning af brystkassen og ikke en indirekte påvirkning.

Ankestyrelsens afgørelse støttes i det hele af Retslægerådets besvarelser af 21. oktober 2016 og 14. juli 2017.

Ved besvarelsen af spørgsmål A har Retslægerådet i overensstemmelse med Ankestyrelsens afgørelse vurderet, at Vs gener i venstre side af brystet i form af daglige og konstante smerter ved forskellige stillingsbevægelser og smerte i liggende stilling må antages at være forårsaget af bruddene på ribbenene og behandlingen af den falske leddannelse.

I forlængelse heraf har Retslægerådet ved besvarelsen af spørgsmål B oplyst, at det ikke er sandsynligt (mindre end 5 %), at det konstaterede brud på ribben nummer 7 og 8 er opstået ved arbejdsskaden. Retslægerådet

mistænker et tidligere traume.

Retslægerådet oplyser desuden ved besvarelsen, at der skal en betydelig større kraft til for at et ribben brækker, end den kraft som er beskrevet i forbindelse med arbejdsskaden.

Ved besvarelsen af spørgsmål 5 oplyser Retslægerådet, at journalnotaterne fra den dag, hvor arbejdsskaden indtraf samt oplysningerne om kablets dimensioner og vægt, *ikke* kan føre til en ændret besvarelse af Retslægerådets besvarelse af spørgsmål B.

Det kan ikke føre til et andet resultat, at Retslægerådet ved besvarelsen af spørgsmål 6 oplyser, at såfremt der er tale om en hændelse med et direkte traume, hvor et metalkabel stødtes ind mod brystkassen, vil en sådan hændelse hypotetisk kunne medføre et ribbensbrud. Det skyldes, at der ikke er nogen dokumentation for et hændelsesforløb, hvor V påføres et direkte traume.

Vs anbringender i processkrift af 19. september 2017 om, at han er påført et direkte traume mod brystkassen i forbindelse med arbejdsskaden, er i høj grad præget af efterrationaliseringer.

Den ændrede forklaring om det mulige hændelsesforløb er først fremkommet cirka 6 år efter arbejdsskadens indtræden.

Retspraksis viser, f.eks. [U.2004.2048H](#) og [U.2005.1346H](#). at der ikke lægges vægt på en ny, ændret forklaring, når denne ikke kan rummes inden for den oprindelige. Det gælder særligt, når de nye oplysninger kan have afgørende betydning for udfaldet af afgørelsen og dermed være præget af efterrationaliseringer.

V har desuden intet frembragt, som kan dokumentere, at han er påført et direkte traume mod brystkassen i forbindelse med arbejdsskaden.

Der kan i øvrigt henvises til, at der ikke var frakturtegn ved røntgenundersøgelse af thorax den 14. marts 2012 (bilag 5, s. 3). og at brud på ribbenene først er konstateret ved CT skanning den 4. marts 2013 (bilag 7, s. 3).

Det bemærkes, at det er i overensstemmelse med langvarig fast praksis, at lægekonsulenterne, som medvirker ved sagens behandling i Ankestyrelsen (bilag 9 og C), ikke foretager en selvstændig undersøgelse af skadelidte, men at de baserer deres udtalelser på de foreliggende lægelige akter.

Det gøres i øvrigt gældende, at den i sagen medvirkende lægekonsulent har den fornødne fagkundskab til at udarbejde en tilfredsstillende lægefaglig udtalelse.

Sammenfattende gøres det gældende, at Ankestyrelsen har løftet bevisbyrden for, at det konstaterede brud på ribben nummer 7 og 8 i venstre side af brystkassen med overvejende sandsynlighed ikke er forårsaget af arbejdsskaden.

Ankestyrelsen er enig med V i, at sagen må hjemvises til fornyet administrativ behandling med henblik på udmåling af et eventuelt erhvervsevnetab. såfremt retten måtte nå frem til, at han har pådraget sig et varigt mén på 8 procent som følge af arbejdsskaden.

Rettens begrundelse og afgørelse

V blev den 29. september 2011 i forbindelse med sit arbejde med at nedlægge elkabler udsat for en ulykke, der efterfølgende blev anerkendt som en arbejdsskade.

Det fremgår af anmeldelserne fra V arbejdsgiver og hans fagforening til Arbejdsskadestyrelsen, at uheldet skete ved, at V trak i et tungt kabel. V blev samme dag som uheldet skete tilset af sin egen læge og senere hos

lægevagten. I journalen fra egen læge fremgår det, at V i forbindelse med sit arbejde, hvor han skulle rykke i et tungt kabel følte et smæld ved venstre ribbenscurvatur, og at han formentlig havde fået en lille fibersprængning. I journalen fra lægevagten er det anført, at der var lidt hævelse over venstre costacurvatur og ømhed, og at lægen var "Bange for costafrakstur".

Efter Retslægerådets besvarelse og efter lægekonsulent Jørgen Friis' forklaring må det lægges til grund, at Vs ribbensbrud ikke kan være opstået som følge, af at han trak i kablet, som beskrevet i sagens dokumenter. Det kan dog også lægges til grund, at skaden kunne ske, hvis han havde været udsat for et direkte traume, hvor et metalkabel stødtes ind mod brystkassen med tilstrækkelig styrke svarende til et fald. Dette støttes tillige af lægekonsulent Leif Berner Hansens udtalelse, hvorefter V skade ville kræve en direkte påvirkning af brystkassen.

Efter V forklaring hørte han et smæld, da han trak i kablet, hvorefter det sortnede for øjnene. Vidnerne O og C så efter deres forklaringer ikke uheldet, men kunne efterfølgende konstatere at V havde fået det dårligt i forbindelse med arbejdet. Retten finder ikke, at det ud fra forklaringerne kan udelukkes, at V, da han trak i kablet, er blevet ramt af dette, og at han derved er blevet udsat for et direkte traume, og at påvirkningen efter beskrivelsen af kablets position inden trækket kan have været af en sådan styrke, at han derved brækkede sine ribben.

Herefter og efter sagens øvrige oplysninger, hvorefter der ikke er oplysninger om, at V hverken før eller efter den 29. september 2011 har været udsat for uheld med skader til følge, finder retten det ikke godtgjort, at overvejende sandsynlighed taler imod, at skaderne må anses for at være en følge af arbejdsulykken.

Vs påstand tages derfor til følge.

Efter sagens resultat og det oplyste om sagens genstand, bestemte retten, at Ankestyrelsen skal betale sagsomkostninger til statskassen med 50.000 kr. Sagsomkostningerne dækker retsafgift med 4.000 kr., mens det resterende beløb vedrører udgifter til sagsøgerens advokatbistand.

Thi kendes for ret:

Ankestyrelsen tilpligtes at anerkende at Vs skade med ribbensbrud mellem ribben 7-8 er en følge af arbejdsskaden den 29. september 2011, og at sagen skal hjemvises med henblik på udmåling.

Ankestyrelsen skal inden 14 dage betale sagsomkostninger til Statskassen med 50.000 kr.

Vestre Landsrets dom

Retten i Hjørring har den 23. februar 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS-150/2015-HJO).

Landsdommerne Elisabeth Mejnertz, Henrik Bjørnager Nielsen og Pia Stokvad-Rubenius (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, Ankestyrelsen, har gentaget sin påstand for byretten om frifindelse.

Indstævnte, V, har påstået stadfæstelse.

V er meddelt fri proces for landsretten.

Forklaringer

V har afgivet supplerende forklaring.

V har forklaret, at han har boet på Grønland i mange år, men flyttede til Danmark i 2003, hvorefter han fik arbejdet hos entreprenørvirksomheden i 2004. Det var en kollega, der havde gravet underboringen. Kablet var målt op og klippet af, og han rykkede med håndkraft kablet hen til hullet på den ene side af vejen og stoppede enden af kablet ind i hullet. Det afklippede kabel var nok ca. 10 meter langt. Hullet, der var foret med et plasticrør, dykkede lidt. Han fik kablet ført ind, så godt han kunne. Da han ikke kunne få det længere ind, stod kablet op i en bue. Han gik herefter over til hullet på den anden side af vejen, hvor han tog fat i enden af kablet for at trække det igennem hullet. Kablet lå nede i et hul, og han bøjede sig ned for at få fat i kablet, så han kunne trække i det. Han ved ikke, hvad kablet vejede; et skud vil måske være 200 kg. Han kan ikke huske, hvad der herefter skete, men det gav et smæld, og han så "sol, måne og stjerner". Han kan ikke sige med sikkerhed, at han blev ramt af kablet, men han tror, at det er sandsynligt. Kablet var efter smældet trukket ca. 1-1½ meter ud af hullet. Noget af sløjfen på den anden side af vejen var der stadig. Han stod halvt foroverbøjet over hullet og kablet, da han rykkede i det. Han var ikke tidligere blevet ramt af et kabel, når han skulle trække i det. Der var fra hullet omkring 4 meter hen elskabet, som kablet skulle føres til.

Foreholdt journalnotatet for lægebesøget hos vagtlægen den 29. september 2011, har han forklaret, at det var en nabo, der kørte ham til vagtlægen. Han havde stærke smerter og kunne ikke være nogen steder. Det er muligt, at det var ham, der sagde til lægen, at han var bange for, at der var brud.

Han genoptog ikke siden arbejdet. Han har gennem kommunen været sendt i jobtræning, men han har ikke kunnet klare det fysiske arbejde, som han er blevet sat til. Han lever nu af bistandshjælp.

Han har for mange år siden haft en ankelskade, og han er blevet opereret i sin hofte. Disse forhold har ikke haft nogen betydning for hans arbejdsevne.

Han er efter arbejdsulykken blevet opereret to gange ved ribbenene, men det har ikke haft nogen effekt. Det er nærmest blevet værre.

Han har ikke haft kræft eller andet, der ham bekendt har kunnet give ham svage knogler. Han har ikke tidligere haft noget traume mod ribbenene i venstre side.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ifølge journalnotaterne fra lægevagten og egen læge og anmeldelserne om arbejdsskaden til Arbejdsskadestyrelsen opstod skaden i forbindelse med, at der blev rykket eller trukket i et kabel. Af journaludskriften af 29. november 2011 fra lægevagten fremgår, at der var smerter i venstre side "efter at have rykket i et kabel", og af journaludskriften fra egen læge af samme dato fremgår bl.a., at der skulle rykkes et meget tungt kabel, og at der følte et "smæld ved ve. ribbenscurvatur". I den første anmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen af 7. oktober 2011, der blev indgivet gennem arbejdsgiveren, er skaden beskrevet som en forstuvning og forstrækning, og under beskrivelsen af forløbet er det anført, at der skulle trækkes et kabel ud, da det "sagde smæld i brystkassen". I den anden anmeldelse af 25. januar 2012 til Arbejdsskadestyrelsen, der blev indgivet gennem fagforeningen, er det beskrevet, at V var ved at trække i et tungt kabel, mens han bøjede sig ned i et hul, og at han herved fik "et smæld i skuldre, arm og bryst, så en muskel blev rykket løs bag ved brystkassen". En i det væsentlige tilsvarende beskrivelse af hændelsesforløbet fremgår af det udfyldte spørgeskema om arbejdsulykken, som V har underskrevet den 24. april 2012.

V har under skriftvekslingen for byretten og efter, at Retslægerådet har afgivet udtalelser, rejst spørgsmål om, hvorvidt skaden i stedet for ved et træk eller et ryk kan være opstået ved, at han er blevet ramt af kablet og dermed påført et direkte traume mod brystkassen, idet han dog har forklaret, at han ikke har nogen sikker erindring herom.

Under de anførte omstændigheder, hvor der må lægges betydelig vægt på de beskrivelser af hændelsesforløbet og ulykken, der er indeholdt i det lægelige materiale og i anmeldelserne herom til Arbejdsskadestyrelsen, er der ikke fornødent grundlag for at lægge til grund, at V blev påført et direkte traume mod brystkassen. Det bemærkes, at heller ikke oplysningerne om selve arbejdssituationen, hvor V stod placeret over hullet, da han trak, umiddelbart tilsiger, at han skulle være blevet ramt ved brystet.

På denne baggrund og efter navnlig Retslægerådets besvarelse af spørgsmål B sammenholdt med oplysningerne om Vs helbredsmæssige forhold i øvrigt har Ankestyrelsen godtgjort, at det konstaterede ribbensbrud med overvejende sandsynlighed ikke skyldes arbejdsulykken, jf. arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

Herefter, og da det ikke er gjort gældende, at der er det fornødne sikre grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens udmålingsmæssige vurdering af arbejdsskadens følger, tages Ankestyrelsens frifindelsespåstand til følge.

Efter sagens udfald og værdi skal V i sagsomkostninger for begge retter betale 84.000 kr. til Ankestyrelsen. 80.000 kr. af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms, og 4.000 kr. er til retsafgift for landsretten. Da V har fri proces, betales beløbet af statskassen

THI KENDES FOR RET:

Ankestyrelsen frifindes.

I sagsomkostninger for begge retter skal statskassen inden 14 dage betale 84.000 kr. til Ankestyrelsen. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.